

Proměna

Můj život smutný
a prázdny byl,
než Pána Ježíše
jsem potkal,
a v Něho uvěřil.

Smutek a strach
plnil duši mou,
a černý hříchu mrak
se vznášel nad hlavou.

Zlá vášeň hříchu
mě táhla níž a níž,
až na dno srazila
mě jeho tíž.

Bezmocný, zoufalý
jsem byl a sám!

Tu uslyšel jsem Boží hlas:
„Probud’ se!
Slyšíš?
Vstaň!“

Mé nitro ozářilo světlo!
Nebyl to klam.
Já poznal svoji bídu
a svůj hřích.

Tam pod křížem jsem klečel,
a Beránkova krev
mě obmývala z hříchu mých.
Mé srdce bylo čisté,
bělejší nad padlý sníh.

Tam zemřel jsem
už vášním světa,
tam opustil jsem
každý hřích.

Kde byla nenávist a zloba,
tam pučel nový život
z ran Ježíšových.

Být pohřben světu, zemřít,
a s Ježíšem k novému životu vstát,
to štěstí je,
které svět nikdy
nemůže ti dát!

Mít srdce plné lásky,
štěstí a naděje.
Jít ruku v ruce s Tím,
kdo na smrt tebe miluje.

Co nad to je?

Už netáhne mě hřích,
už nestrhává k zemi
jeho tíž.
Mě Ježíš táhne výš,
a k sobě blíž.

Díky Ti,
díky, Spasiteli můj,
že umíral i za mě,
že mohu být
už navždy Tvůj.

Díky Ti,
za Tvůj kříž.